

SOSIALURIN

Blaðstjórn:

Villi Sørensen
tlf. 5479 — Klakksvík

Prentsmiðjan & Heysbreyt

tlf. 1820

Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

Samskipan

EIN sterkur táttur í politikki Javnaðarflokksins hefur verið at virka fyri, at oyggjarnar finga betri samband, bæði sjóvegis og eftir landi. Hesum málið er nú komið nóg so væl áleiðis við, hóast tað má ásanast, at enn liggja bygdir, sum í fyrndini.

VIT hoyrdu í útvarpinum mánakvöldið eina heldur margháttliga sending frá opninginum av Oyggjarvegnum. Hetta, at ein tinglimur fer at opna ein veg uttan at nakar veit av, man vera heldur sjáldsamt, men finnur formaðurin í vega- og havna nevndini frægd í at standa á oynni saman við útvarpinum, so kann tann stuttleikin vera teimum untur.

I STUTTUM er søgan tann, at Streymoyggjin aftaná at NATO vegurin var gjordur, fekk vegagerðina samanbundna, soleiðis at sleppandi var eftir oynni. Av tekniskum grundum helt lands verkfrøðingurin tað ikki vera ráðiligt, at ferðslan ótarnað slapp ígjøgnum, tí nóg var eftir at gera, og er tað enn, bæði við nýgerðum og við umvælingum av gomlum vegastrekkjum.

SAMANBINDINGIN av byggunum skuldi ikki bert borið tað við sær, at lættari er at sleppa til høvuðsbygdirnar, samanbindingin átti at verið so tilrættaløgð, at bygdirnar betri sluppu at virka og finga avreitt framleiðsluna í byggunum, bæði tað, sum av landbúnaðinum fæst, og tað, sum kemur upp úr sjónum.

SUM ER hefur ein varhugan av, at vegabyggingin mestsum kemur teimum stóðugt vaksandi bileigunum til góða. Teir fáa stórra strekki at koyra eftir og sleppa víðari fram.

TÍ ATTI nú at verða so lagt til rættis, at komnadi politiska stjórnarlagið í landinum fer at leggja sær eina víð at skapa virksemi í byggunum, so maður ikki skal noyðast úr bygðini at fáa sær arbeiði. Komandi landsstýri má skjótt fáa framt hugtakið um eina samskipan av landbúnaðarfóluni, og soleiðis við tí stóðugt botta vegasambandinum menna framleiðsluna av landsins egnu údráttum.

Vestanstevnan í Seyrvági

Ein kann halda, at vit hava nú ov nógv av stevnum, og tað var grund til at venta, at stevnu mudi fór at merkjast serliga nógv tann 9. og 10. í Seyrvági, ið er tann seinasta í raðnum av bygðastevnum.

Men so varð ikki!

Vestanstevnan í Seyrvági varð kanska meiri vitjað enn nokur av hinum, sum høvdu verið frammanundan. At hetta skyldast teirri framúr góðu fyrirreiking og tí forvitnisliga »programminum» er einki at ivast í. Í hesum fyrirreikingararbeiðinum hava sjálvandi ein hópur av góðum kreftum virkað. Men tað er vist ikki at ganga nokrum ov nær, at høvuðskraftin í hesi væleydnaðu fyrirreiking er lærarin Leiv Nolsøe. Hetta var á hvørjum Seyrvágsmunni, ein kom á tal við um stevnuna.

Einki kann koma framur kappróðurin. Men meiri enn forvitnisligir vóru tilíkir nýggir

Indira Gandhi byrjaði í gjár vitjan sína í Ruslandi. Hon er beint komin av vitjan í Jugoslavíu og Egyptalandi, har hon hefur fingið stjórnirnar at taka undir við uppskoti sínum at fáa í lag Genèvefundin, sum Bretland og Sovjet í lotuni eru í felag um at hava formansskapin í.

4-mannafor (gentur):
Fipan Fagra
Silið
Tjaldrið
Firvaldur
Ritan
Fiskurin
Havfrúgvín
Skurin

Kappróðurin á Vestanstevnunni

Í kappróðrinum á Vestanstevnunni komu báttarnir á mál í hesi roð:

4-mannafor (dreingir):

Silið
Beinta
Tjaldrið
Firvaldur
Ritan (Sørv.)
Havfrúgvín
Fipan Fagra
Gamla Silið
Ørnin
Erla kongsdóttir

Lærarastørv

Í skrivi 11. í h. sigur skúlastjórnin okkum frá, at hon hefur sett tvey lærarastørv:

Oddmar á Steig, Sandavági, er settur sum lærari við skúlan í Havn og Hjalmar M. R. A. Poulsen á Toftum er settur sum lærari á Strøndum. Báðir frá 1. august 1966.

Tøkk

Hjartaliga takka vit øllum, sum sendu blómur og kransar, og sum fylgdu høgt elskaða manni og beiggja okkara

EMIL LUDVIG,
Nes, Vági, 25. 6. 1966

til hansara síðsta hvíldarstað.

Fyri tey avvarandi

Katrine og Daniel Petur Ludvig.

Týskur sigur ...

(Framhald frá 1. síðu)
reyðu, kristiligu demokratarnar og javnaðarmenn.

Willy Brandt hefur sum áskoðan sagt, at hetta samarbeiðið vildi verið tann besta loysnin; men teir kristiligu demokratarnir hava sínar ivasurningar.

Høvuðskandidaturin hjá javnaðarflokkinum, Heinz Kyhn, og eftir øllum at døma tann komandi nýggi stjórnarleiðarin, hevur longu havt samráðingar við CDU.

FLEIRI ORSØKIR

Orsøkinar til valúrslitið eru ymskar. Teir stóðugt vaksandi prisirir og viðurskiptini við kol- og stáldnaðin í Ruhr.

Men eisini hevur tann katolska kirkjan tikið seg burtur úr partapolitikkinum, og hevur ikki, so sum hon áður hevur gjørt, heitt á veljararnar um at geva CDU atkvøður sínar. Men eisini uttanríkispolitikur Týsklands hevur havt sín ávirkan.

Sjálvur kanslarin, Ludwig Erhard, var nógv upp í valørrustuni. Frá valunum frammanundan hava royndirnar verið, at Erhard hevur verið eitt gott veljarmagnet — men nú var óðrvisi.

NÝGGJA TÍÐIN

Men hvat ið verður og ikki, so verður eitt stjórnarsamarbeiði millum CDU og SPD væl móttikið av nógvum CDU politikkarum, og teir vilja halda, at hetta samarbeiðið, um tað nú kemur í lag, fer at vísa komandi stjórnarsamstarv í Bonn.

Tað eru kreftir innanfyri CDU, sum í langar tíðir hava stríðst fyri einum samarbeiði millum CDU og SPD, hetta valið í Nortrein Westphalen hevur givið hesum politikkarum nýggjar vónir — og ivaleyst verður tað eisini á politiska vøllinum eitt strævið summ ar í Bonn.

Sýtti at luttaka

Sum eitt mótmæli móti krígunum í Vietnam hevur Sovjetiska landsliðið í frælsum ítrótti sýtt fyri at luttaka í landskappingini í frælsum ítrótti, sum verða skal í hesum mánaða við amerikanarar.

Sovjetiska landsliðið skuldi fara avstað úr Moskva mánadagin, men settist aftur.

Úr Moskva siga teir, at sovjetisku ítróttarmenninir hava hvassliga vent sær imóti amerikonsku krígsforsluni í Vietnam.

10-mannafor:

Norðingur
Eysturoyingur
Suðingur
Havnabáturin
Studenturin
Vestmenningur
Fuglirðingur

Agnar Mykle

Med Mykle på motorcykel

Agnar Mykles nye roman om en students rejse i nazityskland og i sig selv.

AGNAR MYKLES nye roman „Rubicon“ har en optakt, der straks griber læseren. En 23-årig norsk student er en varm junidag i 1939 på vej syd på gennem Jylland på motorcykel. Studenten følger sig som på rejse i et eventyrligt, søfte eng, skovbevoksede bakke- og drag, rosa bindingsværkshuse, vejrmøller og venlige mennesker.

Men han — og læseren — ved, at han bevæger sig fra lys mod mørke, mod det nazistiske Tyskland, mod en terror og hensynsløshed, som allerede den tyske tolder ved den sønderjyske grænse adviser med selvfuldhed.

Man følger spændt færdens ned i Nazi-Tyskland. Men mødet mellem skandinaven og germaneren, mellem det lille menneske og den store krigstrussel folder sig ikke ud. Den unge mand oplever mangt og meget på sin tur til Paris, men jo sydligere han kommer, jo mere private bliver hans oplevelser, jo mere handler det hele om studenten.

„Når man kommer til Tyskland og Frankrig kalder på private tilbageblik: hans far, der piskede ham med ris på hans bare ende. Servitøren, som han har giftet sig med af lutter medfølelse med det barn, hun har pådraget sig — og hjælp af ham. Han krænger ud med al sin blødhed, som har skaffet ham så mange besværligheder på halsen. Vi oplever hans nervøse, ekstatiske temperament og den indlevelsesevne, som hans slaphed og hans ulysker bunder i.

1939 taber hurtigt sin betydning rejsten til Paris bliver en rejse ind i student Valemon Gristvåg fra Trondheim.

Er studenten interessant nok til at holde læseren fangen på denne tur? Oprigtigt talt kniber det en smule. Hvis det ikke havde været for Mykles lette, bølgede sprog; er jeg bange for, at man havde kaldet sig på turen. Men „Rubicon“ har passagerer af en legende munter-

hed, som læseren galoperer hen over i højt humør.

HVAD Mykle kan fortælle os om Valemon Gristvåg får derimod ikke rigtigt fat i vore hjerterdder. Det er den gamle historie om den vingeskudte nordmand, som har fået taetvet kompleks og livsudealighed ind i sig fra et indsnævet barndoms miljø. Sigurd Hoel har fortalt om dette menneske med større skarphe, end Mykle gør. Men der er også en generation, der skiller Hoel og Mykle. Puritanismen er mindre barbarisk hos Mykle. Han kan endda se på dens ironi, som Læke. I det mere legende end ondskabfulde causeri om „sumdringerne, de landsmålssammenbidte, danskadende folk fra Alesund og omegn.“ Når en sunnpring kommer hjem fra et fisketogt, har han tjent 400 kr. Han sætter 400 kr. i banken. Når en nordlænder kommer hjem fra et tog, har han tjent 200 kr. For de 20 kroner har han et silketørklæde til kørestolen, for de 100 kroner han vierenbrød!

Om studenten har styrke til at overvinde sin sunnpring, ved vi ikke. „Rubicon“ er kun i del af romanen. Foreløbig kan han bare drømme om det liv, hvor erotik ikke er en kamp, men en leg. Vi ved ikke, om rejsen til Paris blev hans forløsning.

Men vi ved, at Mykle nu fører sin beskrivelse evne frem med letthed og charme. Han er en mand af mange gentagelser, han formener ikke sine associationer adgang til papiret. Det går alligevel an, for han kan beskrive.

Men det går ikke an, at Mykle ikke kan overbevise læseren om, at studenten overhovedet er værd at beskrive på 261 sider.

Ole Hyltoft Petersen
Agnar Mykle: RUBICON.
Det Schønbergskte forlag.
261 sider. Kr. 34,75.

Teir
tiltiknu
NILFISK
dustsúgv-
ararnir

Pf. MARIA POULSEN & Co.

TLF. 2000

TORSHAVN

TLF. 2001